

Nr 120.

Godkänd av första kammaren den 30 april 1929.

Godkänd av andra kammaren den 30 april 1929.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående täckande medelst automobilskattemedel av kostnader för vissa säkerhetsanordningar vid järnvägs korsningar.

(Statsutskottets utlåtande nr 31.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen den 1 februari 1929 avlåten proposition, nr 33, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen medgiva, att till bestridande av kostnaderna för vissa jämlikt kungörelsen den 23 maj 1924 (nr 318) angående varningsmärken och säkerhetsanordningar m. m. vid korsningar i samma plan mellan järnväg och väg vidtagna anordningar må utgå bidrag enligt de i statsrådsprotokollet förordade grunder, beträffande säkerhetsanordningar vid järnvägs korsningar å stads område av utjämningsandelen av städernas automobilskattemedel och i fråga om sådana anordningar vid järnvägs korsningar å landsbygden av de särskilda länens automobilskattefonder.

Medan i den inom kommunikationsdepartementet tidigare uppgjorda i propositionen omförmälda promemorian ifrågasatts, att järnvägsintressets och vägintrassets andelar i kostnaderna för ifrågavarande säkerhetsanordningar skulle utgå efter en verkställd uppskattning i varje särskilt fall, har i en del avgivna yttranden föreslagits, att fördelningen skulle verkställas efter en på förhand bestämd genomsnittlig beräkningsgrund. Vid sitt ståndpunkttagande till frågan har departementschefen framhållit, att även om det finge antagas att järnvägsintressets och vägintrassets andelar i allmänhet skulle stanna omkring proportionen 1:2, det dock syntes påkallat att möjlighet till justeringar hölles öppen och att alltså prövningen skedde från fall till fall, varvid dock ersättningsfrågorna borde om möjligt avgöras på en gång för större grupper.

Riksdagen vill medgiva, att automobilskattemedlen må tagas i anspråk för nu angivna ändamål. Det hade tvivelsutan varit önskligt, att de grunder, efter vilka ifrågavarande bidrag från automobilskattemedel skall beräknas, kunnat erhålla en klarare utformning än det i propositionen framlagda förslaget innebär. Såsom jämväl under riksdagens behandling av frågan motionsvis framhållits, synes det dock synnerligen svårt att komma fram till några mera bestämda normer för dessa bidrags beviljande.

Motionsvis har yrkats den ändring i Eders Kungl. Maj:ts förslag, att bidraget av automobilskattemedel för varje särskilt fall skulle begränsas till högst hälften av den kostnad, för vilken bidraget utgår. Riksdagen har emellertid funnit sig icke böra frångå den i propositionen angivna norm, efter vilken ifrågavarande kostnader i allmänhet skola fördelas mellan järnvägsintresset och vägintresset.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition medgivit, att till bestridande av kostnaderna för vissa jämlikt kungörelsen den 23 maj 1924 (nr 318) angående varningsmärken och säkerhetsanordningar m. m. vid korsningar i samma plan mellan järnväg och väg vidtagna anordningar må utgå bidrag enligt de i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 1 februari 1929 förordade grunder, beträffande säkerhetsanordningar vid järnvägskorsningar å stads område av utjämningsandelen av städernas automobilskattemedel och i fråga om sådana anordningar vid järnvägskorsningar å landsbygden av de särskilda länens automobilskattefonder.

Stockholm den 30 april 1929.

Med undersätlig vörndnad.